

Toen al die mensen op zee Ontredderd raakten zonder vesten
Toen al die mensen over grenzen Door
kou en modder naar het Westen
Toen al die mensen in die bussen Uitgejoeld door extreemrechtsen
We leefden allemaal mee. Met ochtendkrant, beschuit en kopje thee. Is oorlog iets voor anderen en niet voor mij bestemd? Een ontploffing op de kaasmarkt En dat zoiets bijna went
Het nieuws lijkt net een spannend boek dat altijd naast me ligt
Wanneer ik lekker slapen wil dan klap ik het wel dicht
Als 'Meneer de President welterusten ' Boudewijn de Groot 'We zijn in oorlog', roept nu Rutte 'Code bang: met noemt het rood?' Maar slechts op Twitter valt de bom
Strijdtoneel der schreeuwerik
Maar wie kijkt er nog naar binnen
Naar z'n eigen bange ik. Want angst laat zich vertalen in veertien dode varkenskoppen
Zo makkelijk kan in de mens beestachtigheid ontpoppen
Gelijk de jihadist
Geen levend toonbeeld van geluk
Gooi er dan maar bommen op Hoppa, weer een leven stuk
De tijd is voorbij nu
Van kopje thee, beschuit en krant
Stoot met zachte vuist die angst weg
Voor een dapper Nederland
En mijn tante Diny doet de was al
In Denekamp voor 't AZC
En negenvijftig vrouwen wassen driftig met haar mee
Mag zoiets met koeienletters groot
In elke grote ochtendkrant
Dat zachte krachten overwinnen!
Ik geloof in Nederland © Nathalie Baartman